ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 1 Ἰουλίου 1919
Κοσμᾶ, Δαμιανοῦ τῶν ἀναργ.
Αν. ἡλ. ὡρ. 5. λ. 16
Δύσ. 7 λ. 44

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 837 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

Ἡ ἑορτὴ τῆς 14ης Ἰουλίου δι' ἧς τὸ μέγα Γαλλικὸν Ἔθνος καθιέρωσε τὸν θρίαμβον τῶν Ἀρχῶν τῆς μεγάλης Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, δὲν εἶναι πλέον σήμερον μόνον ἡ Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῶν Γάλλων. Εἶνε ἑορτὴ παγκόσμιος.

Συμμετέχουν αὐτῆς καὶ συναγάλλονται ὅλα τὰ φιλελεύθερα ἔθνη τῆς γῆς, οἱ χθεσινοὶ συναγωνισταί των πρὸς κατασύντριψιν τοῦ Πρωσσικοῦ μιλιταρισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησε προσφάτως ἡ ὑπογραφὴ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας εἰρήνης, ἥτις εἶναι ἡ ἀφετηρία τῆς νέας σταδιοδρομίας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ δι' ἧς ἐξησφαλίσθησαν τὰ ἀνθρώπινα δίκαια ἐναντίον τῆς πλέον τερατώδους βίας, τὴν ὁποίαν ἐμόχθησε νὰ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτῆς ὁ Γερμανὸς Ἀττίλας. Διότι ἐναντίον τῶν ἀνθρωπίνων αὐτῶν δικαίων κατ' οὐσίαν ἐξαπελύθη ἡ μανία του, ὅτε πρὸ πενταετίας ἔρριψε τὰς βαρβάρους ὁρδάς του ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους.

Ἀλλὰ καὶ τὰ δίκαια ταῦτα, καθολικὸν κτῆμα τῆς ἀνθρωπότητος, ἠγωνίσθη ἀντιθέτως τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος νὰ σώσῃ καὶ ἔσωσε διὰ θυσιῶν ἀπαραδειγματίστων, ἀφοῦ εἶδε θερίζόμενον τὸ κάλλιστον ἄνθος τοῦ πληθυσμοῦ του, καταστρεφομένας ἐκ θεμελίων τὰς πόλεις του καὶ ἀγομένους τοὺς κατοίκους των εἰς αἰχμαλωσίαν, ὁμοίαν τῶν αἰχμαλωσιῶν τὰς ὁποίας ἐπέβαλλον εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν κατακτωμένους λαοὺς οἱ Ἀσσύριοι καὶ οἱ Βαβυλώνιοι, τοὺς ὁποίους ἡ ἐμβρόντητος ἀνθρωπότης εἶδε ν' ἀνίστανται ἀπὸ τὴν τέφραν των ὑπὸ τὴν κάσκαν τοῦ πρωσσικοῦ μιλιταρισμοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τῶν σημερινῶν Γερμανῶν.

Ὁπόλεμος λοιπὸν τοῦ ὁποίου τὰ τεράστια βάρη πρωταθλητὴς ἐξαίσιος ἐβάστασεν ἡ Γαλλία καὶ ὅστις ἐφ' ὅσον διήρκει προεκάλεσε τὸν συναγερμὸν τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ἐναντίον τῆς ὠργανωμένης δουλείας, τὴν ὁποίαν ὑπέσχετο νὰ χαρίσῃ εἰς τὸν πλανήτην ἡ Γερμανικὴ Κουλτοὺρ ὡς τὸ κάλλιστον τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ ποθήσῃ ἡ ἀνθρωπότης, δὲν ἦτο κατ' οὐσίαν ἄλλο παρὰ μία συνέχεια τῶν ἀγώνων τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως· ἡ ἄμυνα τοῦ Βερντὲν καὶ αἱ μάχαι τοῦ Μάρνη, ὑπῆρξαν ἡ ἐπικὴ ἐξακολούθησις τῆς μάχης τοῦ Βαλμὺ, καθ' ἣν ὁ Δυμουριὲ καὶ ὁ Κέλλερμαν συνέτριψαν τοὺς Πρώσσους τῷ 1792 καὶ τῶν μαχῶν τῆς Ἰένης καὶ τοῦ Ἐὐλῶ τὰς ὁποίας ἐνίκησε κατ' αὐτῶν ὁ Ναπολέων πρὸς κατίσχυσιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων.

Ἀλλ' ὁ λέγων «ἀνθρώπινα δίκαια» καθιερωθέντα διὰ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ σωθέντα κυρίως σήμερον διὰ τοῦ τόσον ἀφειδῶς ρεύσαντος πολυτίμου Γαλλικοῦ αἵματος, τί ἄλλο λέγει παρὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀρχῶν τῆς ἀγλαοκάρπου Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου, πολὺ πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ παγκοσμίου πολέμου, εἶχον κηρύξῃ δεινὸν πόλεμον οἱ γερμανοὶ ἐπιστήμονες καλλιτέχναι καὶ ἱστοριογράφοι; Οὗτοι μοχθοῦντες νὰ νοθεύσουν καὶ παραμορφώσουν τὰ φιλελεύθερα ἑλληνικὰ ἰδεώδη εἰς αὐτὰς τὰς ρίζας των, ἀφ' ἧς στιγμῆς, κατελθόντες ἀπὸ τῶν ἀκροτάτων κορυφῶν τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὡραίου, μετεβλήθησαν κάτωθεν τοῦ ἀνοσίου λαβάρου τῆς Γερμανικῆς Κουλτοὺρ μεταξὺ τῶν χειρῶν τῶν Παγγερμανιστῶν καὶ τοῦ Κάϊζερ εἰς τοσούτῳ μᾶλλον ὀδελυρὰ ὄργανα δουλείας καὶ ἐξολοθρευμοῦ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς παντὸς εὐγενοῦς καὶ ὡραίου, ὅσῳ μᾶλλον ἐν συνειδήσει τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης τὰς ὁποίας μετήρχοντο ἐπολέμουν κατ' αὐτῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ συναφανίσουν μαζύ των κάθε φιλελεύθερον σπέρμα πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ μανικοῦ ὀνείρου τῆς Γερμανικῆς κοσμοκρατορίας.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν σημερινὴν ἑορτὴν, ἀπὸ παγκοσμίας καὶ εὐρυτέρας Ἑλληνικῆς ἀπόψεως.

Ἀπὸ στενοτέρας πάλιν τοιαύτης οἱ Γερμανοὶ ἦσαν σύμμαχοι τῶν Τουρκοβουλγάρων καὶ συνεπῶς ὁ κατὰ τῶν βαρβάρων τοῦ Βορρᾶ θρίαμβος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπρωτοστάτησαν τὰ γαλλικὰ ὅπλα καὶ ὁ γαλλικὸς ἡρωϊσμὸς, ἔχει δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἓν ἄλλο ἀποτέλεσμα ἀνυπολογίστου ἀξίας. Ἦλθε νὰ ἐπισφραγίσῃ, ἀφ' οὗ κατέστησεν αὐτὸν δυνατὸν, τὸν θρίαμβον τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων εἰς τὸ Σκρᾶ καὶ τὴν Δοϊράνην, τοῦ ὁποίου συνέχεια εἶναι ὁ ἀρξάμενος ἤδη καὶ θριαμβεύων ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν εἰς τὴν Πέργαμον, τὰς Κυδωνίας καὶ τὸ Ἀϊδίνιον. Ἦλθε δηλονότι ν' ἀνυψώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκ νέου εἰς ἣν θέσιν ἐκάλουν αὐτὴν αἱ διακοπεῖσαι ἐκ τῶν βαρβάρων μεσαιωνικῶν ἐπιδρομῶν ἐθνικαὶ παραδόσεις καὶ τὰ ὑψηλὰ πεπρωμένα της. Καὶ ἦλθεν ὁ θρίαμβος οὗτος μὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐδαφικῆς μας κληρονομίας νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἐλπίδα τῆς δημιουργίας μιᾶς νέος φωτοβόλου ἑστίας πολιτισμοῦ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἑστίαν ὁ Ἑλληνισμὸς καλεῖται, ἐλεύθερος καὶ ἄκμαῖος πάλιν, νὰ ρίψῃ τὴν θείαν ὕλην τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ προγονικῶν ἀρετῶν συντελῶν οὕτω εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς νέας ἀνθρωπότητος, ἥτις ἐξεκολάφθη ἀπὸ τὸ αἱμοσταγὲς ὠὸν τοῦ λήξαντος πολέμου.

Διὰ πάντα ταῦτα καὶ ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς Ἕλληνες χαιρετίζομεν μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ μέγα Γαλλικὸν Ἔθνος ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ του καὶ συναγαλλόμεθα μετ' αὐτοῦ καὶ συγχορεύομεν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ καταρρεύσαντος μεσαιωνικοῦ κόσμου, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἤρχισεν ἤδη ἀνυψούμενος ὁ καλλιμάρμαρος Παρθενὼν, τὸν ὁποῖον ἡ συνησπισμένη ἀνθρωπότης, ἀπαλλαγεῖσα τῆς βαρβάρου ἀπειλῆς τῶν Γερμανοτούρκων, ἱδρύει ἤδη ὅπως λατρεύσῃ ἐν αὐτῷ τὴν θεὰν Εἰρήνην ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ πνεύματος, ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, προμάχου τῶν Ἀρχῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ Οὐϊλσωνος καὶ τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

Η ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΤΑΛΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Ρώμη. 27—Κατόπιν τῶν δραστηριωτάτων μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις, ἡ ἐξέγερσις διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν τροφίμων ἤρχισε καταστελλομένη. Εἰ; τὰς μεγάλας τοὐλάχιστον πόλεις ἡ τάξις ἀποκατεστάθη σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου.

Εἰς τὴν Ρώμην καὶ χθὲς; τὴν νύκτα κακοποιὰ στοιχεῖα ἀπεπειράθησαν εἰς τὴν συνοικίαν Πουλάρι νὰ διαταράξουν τὴν τάξιν καὶ νὰ προβοῦν εἰς λεηλασίαν τῶν καταστημάτων. Τ' αὐστηρὰ ὅμως μέτρα τῆς ἀστυνομίας ἐπρόλαβον κάθε ταραχὴν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κυβέρνησις συνέστησεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποῖα ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν ἀγορὰν σιτηρῶν καὶ ἄλλων τροφίμων καὶ τὴν διανομὴν αὐτῶν εἰς τὸν λαόν.

Ἡ Κυβέρνησις προέβη ἐπίσης χθὲς εἰς τὴν γενικὴν ἐπίταξιν διαφόρων τροφίμων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, τῶν ὁποίων καὶ ἤρχησεν ἀμέσως ἡ διανομὴ ἀντὶ μικρᾶς σχετικῶς τιμῆς εἰς τὸν λαόν.

Οὕτω τὸ κατεψυγμένον κρέας πωλεῖται ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, τὸ κρέας τοῦ κουτιοῦ ἀντὶ τριῶν δραχμῶν καὶ ὁ βακαλάος ἐπίσης ἀντὶ τριῶν δραχμῶν.

Ἡ «Τριμπούνα», γράφουσα σχετικῶς, συνιστᾷ εἰς τὸν λαὸν ν' ἀφήσῃ τὴν φροντίτης βελτιώσεως τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία μόνον ἐὰν ἀφεθῇ ἥσυχος θὰ δυνηθῇ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τοῦ ἐπισιτισμοῦ.

«Αἱ διαταράξεις τῆς τάξεως καὶ αἱ διοργανώσεις συνωμοσιῶν — ἰαταλήγει ἡ «Τριμπούνα»—δὲν θὰ ἔχουν ἄλλο ἀποτέλεσμα παρὰ τὴν πανωλεθρίαν καὶ τὸν πανικὸν τοῦ ἐμπορίου καὶ θὰ παρασύρουν τὴν χώραν καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἰταλίς εἰς τὴν τελείαν καταστροφὴν.»

Ἡ γενικὴ ἀπεργία, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ κηρυχθῇ σήμερον, φαίνεται ὅτι ἀπεσοβήθη, κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΑΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τί ἐπρότεινε

Κατλήγων ὁ κ. Ἐπίτροπος, θεωρεῖ τοὺς κατηγορουμένους πάντας ἐνόχους κατὰ τὸ κτηγορητήριον καὶ παρακαλεῖ τὸ Δικαστήριον, ἂν πεισθῇ περὶ τῆς ἐνοχῆς των, νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ τῆς ποινῆς, τὴν ὁποίαν διαγράφει ὁ νόμος. Δισιρεῖ ὅμως τοὺς κατηγορουμένους εἰς δύο τάξεις· εἰς τοὺς ἀναξίους κάσης ἐπιεικείας καὶ εἰς τοὺς δικαιουμένους ἕνεκεν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, νὰ κριθῶσιν ἐπιεικέστερον. Λέγει οὕτω διὰ τὸν Σαγιᾶν ὅτι μία γραμμὴ ἔντιμος εἰς τὸ παρελθόν του, δύναται νὰ δικαιολογήσῃ μίαν μετρίαν σύγχυσιν στηριζομένην εἰς τὴν φιλοδοξίαν ἐξ ἧς ἐτυφλώθη, μέχρι καὶ τοῦ νὰ βαπτίζῃ ἑαυτὸν γενικὸν Στρατιωτικὸν Διοικητήν. Διὰ τὸν Ἰγγλέσην λέγει ὅτι ἡ δρᾶσις του, ἰδίως; πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν προδοσίαν, ὑπῆρξε κατάπτυστος Ἐν τούτοις κρίνει ὅτι συντρέχουν λόγοι νὰ κριθῇ καὶ οὗτος ἐπιεικέστερον, καὶ ἀφίνει εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον,

Συμπερασματικῶς, προτείνει τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τῶν Ἔσλιν, Μερκούρη, Κωνσταντινοπούλου, Παπούλα καὶ τὴν καταδίκην εἰς ἰσόβια δεσμὰ τῶν Σαγιᾶ καὶ Ἰγγλέση.

Φέρων εἶτα τὸν λόγον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν, ὁμιλεῖ διὰ τοὺς ἀποχωρήσαντας Συνηγόρους, ἐξ ὧν τρεῖς, λέγει, ἀπεβλήθησαν τοῦ ναοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὡς ἀνάξιοι λειτουργοί. Ἐπικρίνει τὸ ὅτι τοῖς ἐπετράπη νὰ διεγοροῦν, ἐνῷ μία πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἠθικὴ τοῦ Δικαστοῦ καὶ ἡ ἠθικὴ τοῦ Δικηγόρου, καὶ ἀναφέρει πῶς, ἀφοῦ δὲν ἔδειξαν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τὰ ἐκ τῆς διαδικασίας προκύπτοντα, ἀπεσύρθησαν ἔπειτα ὡς χολωθέντες διὰ τὰς γενομένας αὐτοῖς νομίμους παρατηρήσεις. Προτείνει δὲ νὰ ἐξετάσῃ τὸ Δικαστήριον, ἂν ἐγκατέλειψαν ἄνευ τῆς ἐντολῆς αὐτῶν τοὺς πελάτας των καὶ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς πειθαρχικῶς. Ἐξαίρων εἶτα τοὺς μείναντας πιστοὺς εἰς τὸ καθῆκόν των ὑπερασπιστάς, παρακαλεῖ τὸ Δικαστήριον ὅπως καὶ ἡ ὑπεράσπισις ἀκουσθῇ παρ' αὐτοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐμενείας.

Καὶ λέγει ἔπειτα πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἀποσυρόμενοι ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν ὑπεράσπισιν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Δικαιοσύνης, πρέπει νὰ ἀφήσουν τὴν ψυχὴν των νὰ πτερυγίσῃ μέχρι τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τελέσουν τὴν μυσταγωγίαν αὐτῶν μακρὰν οἱασδήποτε προκαταλήψεως.

Νὰ διδάξουν δια τῆς ἀποφάσεώς των, ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν, ἀλλὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, ὅτι ὁ νόμος ἔπαυσε νὰ εἶνε ὁ θαλαμηπόλος τῶν Ἀνακτόρων, ὁ κλητὴρ τῶν ἐγκληματούντων δικαστικῶν, τὸ ἄθυρμα τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας. Νὰ διακηρύξουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει μόνον Κυβερνήτας ἱκανοὺς, νὰ ἀνασύρουν ἐκ τοῦ λυθμένους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν Πατρίδα, ὅτι δὲν ἔχει μόνον στρατιώτας ἱκανοὺς καὶ γενναίους νὰ φρουρήσουν τὰ σύνορα τῆς; Πατρίδος, ἀλλὰ ὅτι ἔχει καὶ δικαστὰς ἱκανοὺς νὰ προστατεύσουν τὰ σύνορα τῆς πατρίδος καὶ ἀπὸ πάσης ἐσωτερικῆς ἐπιβουλῆς.

Ἀναμνησκόμενος τοῦ λεχθέντος ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τῇ Βουλῇ, ὅτι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ πρέπει ν' ἀναρτηθῇ πλάξ στιγματίζουσα τὸν Βασιλέα, τὸν ἐπιβουλευθέντα τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, φαντάζεται, λέγει ὁ κ. Ἐπίτροπος, νὰ βλέπῃ γραφόμενον κάτωθεν τῆς; πινακίδος αὐτῆς: «Ἐπλήρωσαν διὰ τῆς; κεφαλῆς; των καὶ τῆς ἰσοβίου ἐλευθερίας των τὰ κατὰ τῆς; Πατρίδος ἐγκλήματα οἱ ἐνεργήσαντες ταῦτα.»

Ὁ Λόγος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν

Μετὰ διακοπὴν 1)2 ὥρας, δίδεται ὁ λόγος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν. Ἀλλ' ὁ κ. Μοσχονήσιος, συνήγορος τοῦ κ. Ἔσλιν, δηλοῖ ὅτι μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ πελάτου του, ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ συνήγορος τοῦ κ. Μερκούρη κ. Λτδᾶ; δηλοῖ ἐπίσης; ὅτι ὁ πελάτης; του ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου. Λαμβάνων ὅμως τὸν λόγον ὁ κ. Μερκούρης, λέγει ὅτι δὲν ἐσκόπει ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς χειμαρρώδεις ἐναντίον του ὕβρεις τοῦ κ. Β. Ἐπιτρόπου. Ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἐναντίον του ὁ κ. Ἐπίτροπος, δὲν ἐπιτρέπει ὅμως νὰ τοῦ θίξουν τὴν τιμήν. Ἡ τιμή του στέκει τόσον ὑψηλὰ, ὅσον δὲν στέκουν αἱ Ἄλπεις. Εἶνε τόσον λευκὴ ὅσον δὲν εἶνε τὸ κάλυμμα, τὸ ὁποῖον τὰς καλύπτει.

Καὶ δίδων ἐξηγήσεις διὰ τὸ λεχθὲν περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦτο ἀνάθρεπτος τῶν κατέργων, ἀναφέρει ὅτι εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ἀντετάχθη μόνος ἐναντίον 40 ληστῶν οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ κάψουν τὸ σπίτι ἑνὸς συγγενοῦς του, ἐτραυμάτισε δύο καὶ ἔρριψε τοὺς ἄλλους εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐδικάσθη δι' αὐτὸ καὶ ἠθωώθη μὲ ἔκφρασιν λύπης τοῦ Δικαστηρίου ὅτι δὲν εἶχε καὶ παράσημον νὰ τοῦ ἀπονείμῃ διὰ μίαν τοιαύτην γενναίαν καὶ ἔντιμον πρᾶξιν. Αὐτὸ εἶνε τὸ περὶ κατέργων λεγόμενον. Ὡς πρὸς τὰς δημοτικὰς διαχειρίσεις του ἀναφέρει ὅτι, ὅταν ἐν ἀπουσίᾳ του, δημαρχοῦντος τοῦ παρέδρου Σηλυβριώτου ἐδόθησαν εἰς τὸν Δ. Σύμβουλον Παινέσην 314 000 δραχμῶν τὰς ὁποίας ἐζήτει δικαστικῶς νὰ λάβῃ, ἐτηλεγράφησε νὰ καταδιωχθοῦν οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι ὡς πειραταὶ τοῦ Δήμου καὶ κατεδιώχθησαν. Ἐγένετο τότε ἐξαπίνης ἀπὸ τοεῖς δικαστικοὺς ἔλεγχτὰς καὶ μία ἐξέλεγξις τῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Μερκούρη μιᾶς δωδεκαετίας καὶ ὑπεβλήθη τιμητικωτάτη ἔκθεσις δι' αὐτήν. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Βρεφοκομείου λέγει ὅτι, ὡς θὰ ἀποδειχθῇ πρόκειται ὄχι περὶ καταχρήσεως; ἀλλὰ περὶ ἀταξίας βιβλίων καὶ ὅτι πάντως; αὐτὸς δὲν φέρει καμμίαν εὐθύνην. Διαψεύδει ἐπίσης ὁ κ. Μερκούρης τὰ περὶ αὐτοκινήτου ὑπ' ἀριθ. 233, διότι ἂν εἶχεν ἀνάγκην αὐτοκινήτου ἠμπορεῖτο νὰ πάρῃ τοῦ υἱοῦ του. Διαψεύδει ἐπίσης τὸ ὅτι συνήργησεν εἰς τὸν φόνον Δημητρέα, μὲ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὁποίου καὶ συνεδέετο καὶ συνδέεται, ἀδιάφορον ἂν τοὺς χωρίζουν πολιτικαὶ διαφοραί. Ἐτσης διαψεύδει τὰ περὶ συλλήψεως τοῦ Ζέννα. Ἐξηγῶν τὴν φράσιν του ὅτι δὲν θὰ γίνῃ φίλος τοῦ Βενιζέλου εἶπε εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν, λέγει ὅτι εἶπε τοῦτο ὄχι ἀπὸ ἐμπάθειαν χαρακτῆρος, ἀλλὰ μὲ τὸν ἐγωϊσμὸν ὅτι δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἐχθροὶ χθὲς; φανατικοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, εἶνε σήμερον εἰς; τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν φίλων του.

Ὁ συνήγορος τοῦ κ. Σαγιᾶ δηλοῖ καὶ οὗτος, ὅτι ἐπαφίεται εἰς τὴς κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, λαμβάνει ὅμως τὸν λόγον ὁ ἴδιος κ. Σαγιᾶ καὶ ἀντικρούων τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπιτρόπου λεχθὲν περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶνε ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας, λέγει ὅτι δὲν εἶνε δυναὶὸν νὰ εἶνε συγχρόνως Κάϊν καὶ Ἄβελ, Νέρων καὶ Καλλιγούλας. Δὲν δύνανται νὰ συνυπάρξουν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία μαζί. Ἀντικρούων ἔπειτα τὰ περὶ φιλοδοξίας του βουλευτικῆς, λέγει ὅτι μολονότι τοῦ ἐπροτάθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τσίμα ὑποψηφιότης, ἠρνήθη. Δηλοῖ ὅτι κανεὶς πολιτικὸς δὲν ἀνεμίχθη εἰς τὸν «Πανελλ. Σύνδεσμον». Ὁ «Πάνελλ. Σύνδεσμος» ἦτο μόνον ὄργανον τῆς Πατρίδος. Ἐπαναλαμβάνει, ὅτι τὸ μόνον χρῆμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ Σύνδεσμος, ἦτο τὸ παρ' αὐτοῦ συναφθὲν δάνειον, τὸν χορηγὸν τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρει, διότι ἔδωσε λόγον τιμῆς.

Ὁ Σέγκ δὲν ἦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτε ἐξελέγη πρόεδρος ὁ κ. Σαγιᾶς. Τὸν Ἔσλιν τὸν ἐγνώρισε μόνον δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ τότε Βασιλέως. Ἐπανερχόμενος εἰς τὰς ἐγκυκλίους του ἑρμηνεύει αὐτὰς ὡς; ἐχούσας πατριωτικοὺς σκοπούς. Ὅσον διὰ τὰ ἀντίποινα λέγει, ὅτι ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἀντιποίνων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, εἶχε τὴν ἀφορμὴν νὰ τὰ ἐφαρμόσῃ, εἶχε τὰς ἀποβάσεις τῶν Συμμάχων, τὰς ξένας ἀστυνομίας, τὰς πιεσεις. Δὲν ἐφήρμοσεν ὅμως κανὲν ἀντίποινον. Διότι τὸ μέτρον ἦτο προκλητικὸν, δι' ὅσα θὰ συνέβαινον.

Διὰ τὴν ἐγκύκλιόν του περὶ μίσους ἀγρίου. πρωτογενοῦς κλπ. λέγει ὅτι σκοπός; της ἦτο νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑποταγὴν τῶν ἐπιστράτων εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κράτους. Αἱ λέξεις δὲν ἔχουν σημασίαν. Διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀναθέματος ἄλλην ἐγκύκλιόν του λέγει ὅτι ἀνεκλήθη διὰ νεωτέρας ἀποφάσεώς; του περὶ μὴ συμμετοχῆς τοῦ «Πανελλίου Συνδέσμου» εἰς τὸ ἀνάθεμα.

Ἀναφέρει ὅτι ἀντετάχθη καὶ ἐματαίωσε τὸ λαϊκὸν δικαστήριον. Ἀντικρούει τὰς καταθέσεις των μαρτύρων ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ὁ Β. Ἐπίτροπος. Ἐπαναλαβάνει ὅτι ὑπῆξε πρόεδρος ἡρώων τῆ. Κρέσνας καὶ τοῦ Μτιζανίου μὲ σκοπὸν νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα. Λέγει δὲ ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, αὐτὸς θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς αἰθούσης, λευκὸς καὶ ὑπερήφανος διότι αἰσθάνεται ἑαυτὸν παραμένοντα πάντοτε τίμιον. Ἀποκρούων ἐν τέλει ὅτι σκοτὸς ἐξονειδίσεως τοῦ Βενιζελισμοῦ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ κατεύθυνσις αὐτῶν ὑπῆρξεν εἰλικρινὴς καὶ τιμία καὶ ὅτι οὗτος θὰ ἐξέλθῃ τοῦ Δικαστηρίου ἀποκομίζων τὴν ἠρεμίαν τῆς; συνειδήσεως; ὅτι ἀπετέλεσε πάντοτε τὸ καθῆκόν του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Τιττόνι ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρώμην

Ρώμη 27. Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων, ὁ πρῶτος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλίας καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιττόνι ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐνωρὶς τὴν πρωΐαν διὰ Ρώμην. Ὁ κ. Τιττόνι ἀνεμένετο ἐνταῦθα περὶ τὰ μεσάνυκτα.

Ἐπισήμως δὲν ἀνεκοινώθη τίποτε περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀπροσδοκήτου ἐπανόδου τοῦ κ. Τιττόνι εἰς Ρώμην· ἐγνώσθη μόνον ὅτι ἡ ἀπουσία του ἐκ Παρισίων δὲν θὰ διαρκέσῃ ἄνω τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῆς «Τριμπούνας», τηλεγραφῶν σχετικῶς εἰς τὴν ἐφημερίδα του, λέγει ὅτι ὁ κ. Τιττόνι συνεπλήρωσε τὰς συνομιλίας του μεθ' ὅλων τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῶν Συμμάχων ἐπὶ τῶν Ἰταλικῶν ζητημάτων.

«Ἤδη, λέγει, εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ κατορθωθῇ ἡ πραγματοποίησις τῶν Ἰταλικῶν διεκδικήσεων. Δύναμαι δὲ νὰ βεβαιώσω ὅτι τὰ ὅρια αὐτὰ πλησιάζουν πολὺ πρὸς ἐπίτευξιν συμφωνίας.»

Πρὸ τοῦ ἀναχωρήσῃ διὰ Ρώμην ὁ κ. Τιττόνι ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τῶν κ. κ. Λάνσγκ, Κλεμανσώ, Μπάλφουρ, Χουΐτ καὶ Τιττιέ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων ὁ κ. Τιττόνι ἐβιβλιοδοσκόπησε κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην τί δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἰταλία.

Βεβαιωθεὶς δὲ περὶ τῶν διαθέσεων τῶν Συμμάχων ἐπιστρέφει εἰς Ρώμην, ὅπως πρὸ τοῦ ὁριστικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς συμβουλευθῇ τὸν Βασιλέα, τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς Ἰταλίας, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχηγοὶ θὰ συνέλθουν πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

Οἱ Ἄγγλοι
διὰ τὴν Βόρειον Ἤπειρον

Λονδῖνον 27.— Εἰς τοὺς ἀπό τινων ἡμερῶν εὑρισκομένους ἐνταῦθα Ἕλληνας βουλευτὰς καὶ ἀντιπροσώπους τῆς Βορείου Ἠπείρου κ.κ. Στυρομήλιον, Γιόκαν καὶ Ἀδαμίδην παρετέθη χθὲς τὸ ἑσπέρας ὑπὸ Ἄγγλων βουλευτῶν τιμητικὸν γεῦμα ἐν τῇ μεγάλῃ α

τος, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ προέβαινεν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης ἡ ὁποία ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἔχῃ συντελεσθῇ μέχρι τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς·

Τί ἐζήτησεν ὁ Τιττόνι

Παρίσιοι 25.—Ἐκ Συμμαχικῆς πηγῆς πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ κ. Τιττόνι ἐζήτησε παρὰ τῆς Διασκέψεως τὴν λύσιν ὅλων τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐνδιαφέρουν τὴν Ἰταλίαν, διὰ νὰ ὑπογράψῃ καὶ αὕτη τὴν συνθήκην, ἥτις θὰ ὑπογραφῇ μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Οἱ Ἰταλοὶ πληρεξούσιοι ζητοῦν ὅπως τὸ ζήτημα τοῦ Ἀδριατικοῦ κανονισθῇ μετὰ τοῦ ζητήματος τῆς Βορείου Ἠπείρου, τῶν Δωδεκανήσων, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν Ἀποικιῶν.

Ὁ «Αἰὼν» τοῦ Μιλάνου πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων ὅτι τῷ 1915 ὁ κ. Σοννῖο ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Τιττόνι, πρεσβευτὴν τότε ἐν Παρισίοις, νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ Ἰταλία παραιτεῖται τοῦ Τζιμπουτί.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Αἰῶνος» εἰς Παρισίους σχολιάζων τὴν εἴδησιν ταύτην, λέγει ὅτι ὁ κ. Σοννῖνο ἀπερχόμενος ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀφῆκεν οἰκτρὰν κληρονομίαν εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις. «Δὲν μᾶς ἀγαπᾷ ἡ Ἑλλάς, ἡ ἧς τρεῖς φορᾶς ζητήσασα προσέγγισιν μετὰ τῆς Ἰταλίας ἀπεκρούσθη».

«Ἤδη, ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτής, ἐπιτυχὼν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὁ κ. Τιττόνι προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ συμφωνίαν, ἣν ἐρχόμενος εἰς Ρώμην ἵνα ὑποβάλῃ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς.

Πῶς κατηρτίσθη ἡ Βουλγ. ἀποστολή

Θεσσαλονίκη 27—Ἡ Βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία διὰ τὴν εἰρήνην κατηρτίσθη ἐκ τοῦ πρωθυπουργοῦ Θεοδωρόφ, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Γκάνεφ, τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου σοσιαλιστοῦ Σταχίζωφ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Δ. Ἔργων Σταμπολίνσκυ καὶ τοῦ πρώην πρεσβευτοῦ τῆς Βουλγαρίας ἐν Κων)πόλει Σαράφωφ.

Ὁ Λιάπτσεφ ὅστις ἐπρόκειτο νὰ μετάσχῃ τῆς ἀντιπροσωπείας, ἀπεκλείσθη τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ἡ ἀποστολὴ ἀναχωρεῖ κατ' αὐτάς.

Ὁ ἀρχιστράτηγος Νικ' Ἐσπραί, μεταβὰς προχθὲς εἰς Σόφιαν, ἐπέστρεψεν ἤδη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Διὰ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα

Κωνσταντινούπολις 26.— Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἀγγέλλει ὅτι παρὰ τῆς Διασκέψεως συνέστη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ λόρδου Μίλνερ διὰ τὴν Ἀγγλίαν, τοῦ συνταγματάρχου Χάουζ διὰ τὴν Ἀμερικήν, τοῦ κ. Σιμὸν διὰ τὴν Γαλλίαν, τοῦ κ. Κρέσπι διὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τοῦ κ. Ψίνια διὰ τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ καθορίσῃ τὰς ἐντολὰς αἵτινες πρόκειται νὰ δοθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους Δυνάμεις.

Διὰ τὴν ἀποστράτευσιν τῆς Βουλγαρίας

Οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς σχετικῶς μὲ τὴν Βουλγαρικὴν ἀποστράτευσιν ἐπεβάλλον τὴν διατήρησιν τριῶν Βουλγαρικῶν μεραρχιῶν δυνάμεως ἐνισχυμένης πρὸς φύλαξιν τῶν συνόρων τῆς Δεδεαγατσᾶς καὶ τῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν, διαλυομένων ἁπάντων τῶν λοιπῶν ὀργανικῶν σχηματισμῶν. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἐργάζεται δραστηρίως ὁ στρατηγὸς Κρετιέν, προσπαθῶν νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰς Βουλγαρικὰς μηχανορραφίας, ἀπάσας τεινούσας ὅπως μὴ κρατηθοῦν μὲν ὑπὸ τὰ ὅπλα περισσότεροι τῶν ὅσων περιλαμβάνει ἡ δύναμις τῶν τριῶν μεραρχιῶν ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς ἀνακωχῆς, διατηρηθοῦν ὅμως πολλοὶ ὀργανικοὶ σχηματισμοὶ ἐπιστρατεύσεως, εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν νὰ συντελῆται πλήρης ἐπιστράτευσις τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Εἰς τοῦτο συνίστανται αἱ προσπάθειαι τῶν Βουλγάρων, αἱ ὁποῖαι ὅμως ματαιοῦνται.

Σχετικῶς μὲ τὸν Ἰταλικὸν στρατὸν τὸν εὑρισκόμενον εἰς Βουλγαρίαν πληροφοροῦμαι ἐγκύρως ὅτι, ἐπειδὴ οἱ Ἰταλοὶ δυσθύμως πῶς ἐδέχθησαν τὰς διαταγὰς τῆς ἐκκενώσεως παρ' αὐτῶν τῆς Βουλγαρίας, ὁ στρατηγὸς Ντ' Ἐσπραὶ ἐνανέλαβε τὴν διαταγὴν τῆς ἀναχωρήσεως, συντελεσθησομένης συντόμως. Οἱ Ἰταλοὶ ἀναχωροῦν διὰ Γκιουμουλτζίνας.

Οἱ Τοῦρκοι ζητοῦν νὰ καθορισθῇ ἡ Ἑλλην. Κατοχὴ ἐν Μικρασίᾳ

Κωνσταντινούπολις.— Ὁ Τουρκικὸς Τύπος ἠλλαξεν ἐσχάτως τόνον εἰς τὰ σχόλιά του καὶ τὴν ἀρθρογραφίαν του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς ἐν Μικρασίᾳ.

Αἱ κυριώτεραι ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ζητοῦν ἀπὸ τοὺς Συμμάχους ὅπως καθορισθοῦν σαφῶς τὰ ὅρια τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς, διότι ἡ ἐπέκτασις αὐτῆς καὶ ἡ κρατοῦσα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀοριστία ἐξερεθίζει τὸν Τουρκικὸν πληθυσμόν, αἰτία δὲ τούτου εἶνε αἱ σημειωθεῖσαι συγκρούσεις τῶν Τούρκων πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

Μόνον διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ζώνης τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς—λέγουν αἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες—θὰ δυνηθῇ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις νὰ καθησυχάσῃ τὸν Μουσουλμανικὸν λαὸν καὶ νὰ ἐδραιώσῃ τὴν τάξιν.

Ἡ λύσις τοῦ Τουρκικοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ

Παρίσιοι 26.— Πληροφοροῦμαι ὅτι ἀντιθέτως πρὸς ὅσα ἐβεβαιοῦντο τελευταίως, ἡ λύσις τοῦ Τουρκικοῦ καὶ Βουλγαρικοῦ ζητήματος δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβραδυνθῇ ὅσον ὑπολογίζεται συνήθως. Κατόπιν τῆς περιπλοκῆς τῶν ἐν Τουρκίᾳ πραγμάτων, ἥτις ἀπεδείχθη ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ ἀναμένωσιν ἐκεῖθεν οἱ Σύμμαχοι καὶ τῶν ὑποδείξεων τοῦ Τύπου, ἡ Διάσκεψις πρόκειται νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν διευθέτησιν τῶν ζητημάτων τούτων, ὅτως θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν γερμανικὴν διακοίνωσιν

Παρίσιοι 27.— Ὁ γραμματεὺς τῆς Διασκέψεως κ. Ντυταστὰ ἐπεσκήφθη σήμερον τὸν πρόεδρον τῆς Γερμανικῆς ἀντιπροσωπείας χὸν Λερσμερ καὶ τοῦ ἐπέδωκε τὴν ἀπάντησιν τῆς Διασκέψεως εἰς τὴν γνωστὴν διακοίνωσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτουν οἱ Γερμανοὶ ἂν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις των πρέπει νὰ ἐπικυρώσῃ ὅλα τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν ἐν Βερσαλλίαις.

Διὰ τῆς ἀπαντήσεώς των οἱ Σύμμαχοι ἀνακοινοῦσιν ὅτι ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης, εἰδικὴ συνθήκη διὰ τὸν Ρῆνον καὶ τὸ συμπληρωματικὸν πρωτόκολον ἀποτελοῦν ἓν μοναδικὸν σύνολον καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συμπεριληθοῦν εἰς μίαν καὶ μόνην πρᾶξιν ἐπικυρώσεως ἐκ μέρους τῆς Γερμανικῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Τηλεγραφήματα ληφθέντα ἐκ Βαϊμάρης ἀγγέλλουν ὅτι, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νέου Συντάγματος, ἡ Κυβέρνησις κατέθεσε χθὲς εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης τῆς ὑπογραφείσης ἐν Βερσαλλίαις.

Τὰ Ἰταλικὰ ἀνταλλάγματα

Παρίσιοι 26.—Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν κ. Σιμὸν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἰταλικῆς Ἀντιπροσωπείας Γερουσιαστοῦ Μαρκόνι, ἀνεχώρησε τὴν μεσημβρίχθὲς διὰ Βουλώνην. Ἐκεῖ οἱ δύο ἀντιπρόσωποι ἐπεβιβάσθησαν ἀεροπλάνου μεταβαίνοντες εἰς Λονδῖνον.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου τοῦ κ. Σιμὸν εἶνε ἡ ἐπίτευξις τελικῆς συμφωνίας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Γερμανικῶν ἀποικιῶν τοῦ Καμεροῦν καὶ τοῦ Τόγκο. Τὸν συνοδεύει δὲ ὁ κ. Μαρκόνι, ἐπειδὴ ἡ Ἰταλία, ὡς ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου, ἐνδιαφέρεται ἀμέσως διὰ τὴν τύχην τῶν ἀποικιῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ «Ἀδιάλλακτος» γράφει σχετικῶς ὅτι διεδίδετο κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ ζητήματος θὰ ἠλαττοῦτο κατὰ πολύ, ἐὰν ἐπετύγχανεν ἱκανοποιητικὰ ἀνταλλάγματα εἴς Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Ἀφρικήν.

«Εἰς κύκλους τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας, προσθέτει ἡ αὐτὴ ἐφεμερίς, μᾶς ἀνακοινώθη ὅτι αἱ ἐν τῇ Ἀδριατικῇ διεκδικήσεις τῆς Ἰταλίας καὶ αἱ ἀξιώσεις περὶ ἀνταλλαγμάτων εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν ἀποτελοῦν δύο ζητήματα ἐντελῶς κεχωρισμένα. Σχετικῶς μὲ τὰ ἀποικιακὰ ζητήματα ἡ συνθήκη τοῦ Λονδίνου ἀναφέρει ρητῶς ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ Σύμμαχοι ἤθελον λάβῃ Γερμανικὰς ἀποικίας, ἡ Ἰταλία ἔχει δικαίωμα ἐπὶ ἀποικιακῶν ἀνταλλαγμάτων.

«Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μᾶς ἐτόνισαν, οὐδέποτε ἔγεινε παρ' Ἰταλῶν λόγος ὅπως ζητήσουν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν μέρος τῆς Τυνισίας.»

ΔΕΛΤΙΑ

Ο ΛΕΣΒΙΑΚΟΣ

λαὸς καθὼς καὶ ὅλος ὁ Ἑλληνικός, συμμετέχει ἐξ ὅλης του τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῶν Γάλλων καὶ εὔχεται, ὅπως ἡ εὐγενής, ἡ φιλελευθέρα, ἡ αἰωνία Γαλλία, ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἄπειρον τὴν ἱστορικήν της σταδιοδρομίαν ἐν μέσῳ δόξης καὶ θριάμβων, αἱ ὁποῖαι στέφουν αὐτὴν σήμερον, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

ΓΡΑΦΟΝΤΕΣ

εἰς τὸ χθεσινόν μας φύλλον περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου ἐνεθυμήθημεν καὶ μετεχειρίσθημεν μίαν φράσιν τοῦ κ. Ρέπουλη, εἰπόντος ποτὲ ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς «ἀλληλοληστεύεται». Ἀντὶ τῆς λέξεως ὅμως ταύτης ἐστοιχειοθετήθη κατὰ λάθος ἡ φράσις «ἀλληλοπιστεύεται» ἥτις μετήλλαξε τελείως τὴν ἔννοιαν.

Ἡ ἔκφρασις ὅμως οὕτη τοῦ κ. Ρέπουλη εἶνε ἐν μέρει μόνον ἐπιτυχής. Διότι εἶνε βεβαίως ἀλληλοληστεία ὅταν κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς καὶ ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους αὐξάνει τὴν τιμὴν τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα πωλεῖ, ἐφόσον ἐπίσης ἀκριβὰ ἀναγκάζεται νὰ ἀγοράζῃ τὰ ἄλλα εἴδη τῶν ὁποίων στερεῖται.

Εἶνε ὡσαύτως ἀλληλοληστεία, ὅταν ὁ ἐργάτης ζητεῖ ἀπὸ τὸν ἔμπορον, τὸν παραγωγὸν, τὸν βιομήχανον ὑπέρογκον ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας του ἐφόσον ὅλοι οὗτοι ἐπιφορτίζουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοδα εἰς τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὰ πληρώνει ὁ καταναλωτής, δηλ. αὐτὸς πάλιν ὁ ἐργάτης. Ἄλλοτε ὁ ἐργάτης ἔπερνε 3—4 δραχμὰς ἡμερομίσθιον καὶ ὄχι μόνον ἔζη αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἀλλὰ εἶχε καὶ ἕνα μικρὸν περίσσευμα.

Σήμερον πληρώνεται 10—15 δραχμὰς τὴν ἡμέραν, καὶ ὅμως ὄχι μόνον δὲν περισσεύει τίποτε, ἀλλὰ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ.

Κατὰ τι λοιπὸν τὸν ὠφέλησεν ἡ αὔξησις τοῦ ἡμερομισθίου; Κατ' οὐδέν.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ δύο τάξεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ, αἱ ὁποῖαι συνθλίβονται μεταξὺ τῶν παραλόγων ἀξιώσεων τῶν παραγωγῶν καὶ ἐμπόρων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἀφ' ἑτέρου καὶ οἱ ὁποῖαι πληρώνουν καὶ μόνον πληρώνουν, ὑφιστάμεναι τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα τῆς συγκρούσεως τῶν ἄλλων τάξεων καὶ ὅλον τὸ βάρος τῆς ὑπερτιμήσεως καὶ τῶν τροφίμων καὶ τῆς ἐργασίας.

Αἱ τάξεις αὗται εἶνε ἡ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν μικροαστῶν αἱ ὁποῖαι πάσχουν κυριολεκτικῶς, πένονται καὶ περιῆλθον εἰς ἀπόγνωσιν.

Ἀλλ' ὦ, εἴτομεν ἀνωτέρω, ἀπὸ τὴν ἀλληλοληστείαν αὐτὴν δὲν ὠφελοῦνται κατ' οὐσίαν αὐδ' αὐταὶ αἱ ἐργατικαὶ τάξεις μεθ' ὅλον τὸν ὑψωμὸν τῶν ἡμερομισθίων, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ μικροπαραγωγοί, ὅσον ἀκριβὰ καὶ ἂν πωλοῦν τὰ εἴδη των, ἐφόσον ἀκριβὰ ἐπίσης ἀγοράζουν ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα. Τὸ συμφέρον ἄρα τῶν πολλῶν, τῶν 3)4 τῆς κοινωνίας, ἀπαιτεῖ, ὅτως ληφθῶσι ριζικὰ μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία πολλοὺς ἐγκυμονεῖ κινδύνους.

Ἂς ἴδωμεν τί θὰ κάμουν οἱ ἁρμόδιοι. Θὰ ἐξαρθοῦν ἀρά γε εἰς τὸ ὕψος των;

ΗΛΠΙΣΕΝ

ὁ κόσμος ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου θὰ εὐθύνηναν τὰ πράγματα καὶ θὰ ἠμποροῦσαν ὅλοι νὰ ζήσουν.

Φρούδη ἐλπίς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνεννοήθησαν κάλλιστα μεταξύ των καὶ εἶπαν.

Γιατὶ νὰ συναγωνιζώμεθα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, γιατὶ νὰ ἐκπέσωμεν τὰς τιμάς, καὶ νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ κέρδη μας; Ὁ κοσμάκης, θέλοντας καὶ μὴ, θὰ φάγῃ, θὰ ντυθῇ, θὰ βάλῃ παπούτσια καὶ θὰ τὰ πληρώσῃ ὅσα ὅσα, ἂν εἴμεθα ὅλοι σύμφωνοι.

Ἀλλὰ διὰ νὰ δικαιολογούμεθα ὁπωσδήποτε, ἄς φέρνωμεν τὰ ἐμπορεύματα εἰς μικρὰς μόνον ποσότητας, διὰ νὰ λέγωμεν ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις εἰς ὅλον τὸ Κράτος καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀκριβά.

Παίζουν ὅμως οὗτοι παιγνίδιον ἐπικίνδυνον, διότι ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραταθῇ.

Ἂς ἴδωμεν τί θὰ κάμουν αἱ Ἀρχαί μας.

ΗΘΕΛΗΣΑΜΕΝ

νὰ ἐξακριβώσωμεν κατὰ πόσον ἀληθεύουσι τὰ πρὸ ἡμερῶν δημοσευθέντα περὶ καταχρήσεων καὶ σπατάλης καὶ ἀταξιῶν εἰς τὴν προηγουμένην διαχείρισιν τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ, καὶ κατὰ πόσον πρέπει νὰ ζητῆται ἐπὶ πίνακι ἡ κεφαλὴ ἑνὸς ἀνθρώπου, ἁ τλοῦ μάλιστα ὑπαλλήλου, καὶ ἐλάβομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι περὶ καταχρήσεων μὲν δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος, ἐσφαλμένοι ὅμως ὑπολογισμοὶ καὶ μέτρα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ κακὴ πίστις, ἐπέφεραν πράγματι ζημίας, αἱ ὁποῖαι ἐκαλύφθησαν μὲ ἐπαύξησιν τῆς τιμῆς ἄλλων τροφίμων.

Ἀλλὰ θὰ ἦτο ἀνανδρία διὰ τὴν κοινωνίαν μας, ἐὰν ὅλα τὰ σφάλματα καὶ τὰς εὐθύνας θελήσωμεν νὰ ἐπιρρίψωμεν ἐπὶ ἑνὸς ἀνθρώπου, ἐπὶ ἑνὸς ὑπαλλήλου καὶ ὄχι ἐπὶ ὅλης τῆς Ἐπιτροπῆς; τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἀπαρτιζομένης ἐξ ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἐκ πολιτῶν, τῆς ὁποίας τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς ἐξετέλει ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος.

Ἐὰν ἐζημιώθη ὁ λαός, ἄς ἐπιρριφθῇ ἡ εὐθύνη ἐπὶ ὅλης τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία κάτι θὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ νὰ εἴπῃ, κάτι νὰ δικαιολογηθῇ.

Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ ἀνδρισμός, αὐτὸ ἡ εἰλικρίνεια.

ΠΕΝΝΙΕΣ

=Ἡ ζέστη εὑρίσκεται εἰς τὸ ζενίθ τῆς δράσεώς της.

—Κατὰ τὰς μεσημβρινὰς μάλιστα ὥρας κινδυνεύομεν νὰ πάθωμεν ἀσφυξίαν.

—Ὁ ὑδράργυρος τοῦ θερμομέτρου κατὰ τὴν 2 μ. μ. τῆς χθὲς εἶχεν αἰσίως ἀνέλθει εἰς τοὺς 33 βαθμούς.

—Δηλαδὴ ὅτην ζέστην δὲν κάμνει οὔτε εἰς τὸν Ἰσημερινόν.

—Ὅτι ἡ παγκόσμιος λαίλαψ ἀνέτρεψε καὶ τοὺς ἀτμοσφαιρικοὺς ὅρους εἶνε πλέον γεγονὸς ἀναμφισβήτητον.

—Διότι ὡσὰν τὸν ἐφετεινὸ χειμῶνα καὶ καλοκαῖρι δὲν ἐνθυμοῦνται οὔτε οἱ γεροντότεροι.

—Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἀποκαθισταμένης τῆς παγκοσμίου εἰρήνης θὰ ἐπανέλθῃ καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα εἰς τὴν κανονικὴν τροχιάν της.

—Καὶ θὰ ἀπολαμβάνωμεν καὶ πάλιν τὸ γλυκὺ κλίμα τοῦ δροσολουσμένου νησιοῦ μας.

=Σήμερον ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἤγε τὴν ἐπέτειόν του ὁ μακαρίᾳ τῇ λήξει Δημοσιογραφικὸς Σύνδεσμος Λέσβου.

—Καὶ τοῦτο διότι τὰ μέλη του ἔχουσιν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

—Ὁ Δημοσιογραφικὸς Σύνδεσμος εἶδε τὸ φῶς του εἰς ἡμέρας Φούριας καὶ Σωματειομανίας, ὡς πολλὰ ἄλλα Σωματεῖα.

—Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἴδῃ μακρὰς τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του.

—Αἰωνία του ἡ μνήμη!

=Μία ἀδελφία τῶν τυπογράφων μας ἐθαλάσσωσε τὰ χθεσινά μας δελτία.

—Καὶ ἐκεῖ ὅπου ὁμιλοῦμεν διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Γάλλων, αὕτη παρεντίθεται ὁλόκληρος περίοδος τοῦ πρώτου δελτίου ὡμιλοῦσα περὶ τῆς προελάσεως τοῦ στρατοῦ μας.

—Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ ἠνόησαν ὅτι ἡ θαλασσοποίησις ὀφείλεται εἰς τὴν συνήθη τυπογραφικὴν ἀδελφίαν.

=Ἡ ἀφθονία τοῦ κρέατος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ μεγάλη ζέστη ἀφ' ἑτέρου συνετέλεσαν εἰς τὸν ἐκπεσμὸν τῆς τιμῆς του.

—Ἥτις χθὲς κατῆλθεν αἰσίως εἰς δραχμὰς τέσσαρας ἀριθμὸς (4) κατ' ὀκᾶν.

—Ἐν τούτοις τὰ ἑστιατόριά μας δὲν ἐννοοῦν νὰ κατεβοῦν ἀπὸ τὴν 1,60 τὴν μερίδα.

—Διατί; Γρίφος!

—Δυνάμενος νὰ λυθῇ μόνον ἀπὸ τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας.

=Ἡ Βρεττανία καὶ ἡ Νεάπολις χθὲς ἦσαν στὲς δόξες των.

—Κόσμος καὶ κοσμάκης εἶχε καταλύσει ὅλα τὰ καφενεῖα καὶ ἐξέδρας των.

Ἀπολαμβάνων τὴν εὐεργετικὴ δροσιὰ τῶν μυρομένων ἀκρογιαλιῶν.

—Τὸ ὡραῖο φῦλο ἀντεπροσωπεύετο ἀπὸ τὰς πλέον διαλεκτὰς ἀντιπροσώπους του.

—Αἱ ὁποῖαι ἀφειδῶς ἐσκόρπιζαν τὴν χάρι καὶ εὐμορφιὰ των μαζὶ μὲ τὴ δροσερὴ αὔρα τοῦ δειλινοῦ.

—Θὰ εἶχαν πολὺ μεγαλειτέραν κίνησιν τὰ δροσόλουστα αὐτὰ προάστειά μας.

—Ἐὰν ἐξετελεῖτο τακτικὴ συγκοινωνία διὰ βενζινακάτου.

Ἢ ἐὰν ὑπεχρεοῦντο οἱ ἀμαξηλάται νὰ καταστήσουν τὰς τιμὰς τῶν ἀγωγίων των προσιτὰς εἰς τὰ βαλάντια καὶ τῶν μὴ μεγαλεμπόρων.

ΤΟ ΜΟΝΟΚΛ

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἡ προέλασις ἐν Κυδωνίαις

Χθεσιναὶ πληροφορίαι ἐβεβαίουν ὅτι ὁ στρατός μας ἐπροχώρησε εἰς ἀρκετὸν βάθος εἰς τὸ Ἐσωτερικόν, ξεκαθαρίζων τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοὺς λυμαίνοντας αὐτὸ λῃστάς.

Εἰς τὸ τμῆμα τῆς Περγάμου μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Κινικίου ὁ στρατός μας προήλασε πρὸς τὸ Σόμα καὶ κατέλαβε τὸ χωρίον Τσίγκε κεντρικὸν σταθμὸν ἀπέχοντα τοῦ Σόμα περὶ τὴν 1 1)2 ὥραν.

Κατόπιν διαταγῆς περὶ ἀφοπλισμοῦ τοῦ Στρατ. Διοικητοῦ Δικελὶ οἱ μουχτάριδες (Ἀγιάνηδες) τῶν χωρίων Ἀτζανός, Τσαντσρλῆ, Κιλκῆ τεπὲ Μπαμποὺ τεπὲ, Χασανᾶ Μεζάρ, Οὐζοῦν Μπουρούν, Δεμερτέ, Κοιζᾶ Ὀβᾶ, Ἰσλαγλάρ, Μαζιστῆ, Μπιγλέρια, Κιρμπά, Δεμερτζῆ Μπισκαγιὰ καὶ Κεμετὲν μετέφεραν καὶ παρέδωκαν τὰ ὅπλα τῶν κατοίκων.

Προχθὲς ἀπεβιβάσθη εἰς Δικελῆ εἷς λόχος στρατοῦ ἐπιβαίνων τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀγγελική». Ἀπεβιβάσθησαν συνάμα καὶ ἀρκετὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα. Εἰς τὸ τμῆμα Κυδωνιῶν ὁ στρατός μας ἔφθασε μέχρι τοῦ Γκιουμέτς.

Φωτιὰ εἰς τὴν Ἀνατολὴν

Χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πυκνὰ νέφη καπνοῦ ἐφαίνοντο καὶ δὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἁγιασματίου.

Κοινωνικὴ κίνησις

Ἀφίκετο θχὲς τὸ ἀτμόπλοιον «Μυκάλη» φέρων 200 στρατιώτας τοῦ ὑγιονομικοῦ τμήματος μὲ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπίσης ὁ συνταγματάρχης κ. Χατζηγεωργίου διευθυντὴς τοῦ ἐλέγχου Σμύρνης καὶ κ. Delabour διευθυντὴς οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν.

—Ἐπίσης ἀφίκετο ἡ κ. Θ. Ἀλεπουδέλλη μετὰ τῶν τέκνων της.

Ἐπίσης ἀφίκετο ὁ πρώην δήμαρχος Β. Βασιλείου, ὁ ὑπίατρος Π. Τζελαΐδης ὁ κ, καὶ κ. Βερναρδάκη μετὰ τῆς θυγατρός των.

Ζάππειον. Ἀπόψε «αἱ ψυχικαὶ τρικυμίαι» πρωταγωνίστρια ἡ χορεύτρια Μακόφσκα.

Ἀλκαῖος. Σήμερον «τὸ ἔγκλημα τοῦ καλλιτέχνου» μὲ τὴν Μπερτίνη καὶ τὸν Σερένα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ..

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 12335 **ΑΘΗΝΑΙ 29 Ἰουνίου**

Ἐπεκυρώθη ἡ εἰρήνη ὑπὸ τῆς Γερμανίας

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Βεϊμάρης ἐπεκύρωσε τὴν συνθήκην τῆς Εἰρήνης.

Ἀριθ. 11829 **ΑΘΗΝΑΙ 29 ὥρα 11 μ.μ.**

Ἡ εἰρήνη μετὰ τῆς Βουλγαρίας

Οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας κατηρτίσθησαν ὁριστικῶς.

Δι' αὐτῶν ἡ Ρουμανία λαμβάνει τὴν Βόρειον Δοβρουτσᾶν, ἡ δὲ Ἑλλὰς τὴν Θράκην.

Ἡ ἀποζημίωσις ἣν θὰ πληρώσῃ ἡ Βουλγαρία, ὡς καὶ ἄλλοτε σᾶς εἶχον τηλεγραφήσει ὡρίσθη εἰς 7 δισεκατομμύρια.

Πόσοι Γάλλοι ἐφονεύθησαν καὶ πόσοι ἐτραυματίσθησαν

Ἡ «Ματὲν» πληροφορεῖται ὅτι κατὰ τὰ ἐπεισόδια τοῦ Φιοῦμε ἐτραυματίσθησαν 30 Γάλλοι καὶ ἐφονεύθησαν 12.

Ἐπεδόθη ἡ ἀπάντησις εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς

Ἡ ἀπάντησις εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς ἀντιπροσώπους ἐπεδόθη χθὲς (Παρασκευήν).

Θὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν

Ἡ Γαλλικὴ βουλὴ ἐψήφισεν ὑπὲρ ἀναθεωρήσεως τῆς συμβάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὰ ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ

Κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ Νίττι ὅστις ἐτόνισε ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰταλίας ἐπανέλαβον τὰς διαπραγματεύσεις ὑπὸ δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ ὅτι θὰ ἀγωνισθοῦν πεισματωδῶς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, ὁ βουλευτὴς Φερκάτα ἐπετέθη σφοδρῶς κατὰ τοῦ παρισταμένου εἰς τὴν βουλὴν Σοννῖνο εἰπὼν